

Hr. Poul Qvist Jørgensen fra Socialdemokratiet sagde, at der vil blive en gigantisk venteliste. Ordet gigantisk er velvalgt, for det er nemlig lige præcis udtrykket for det antal, der ønsker at få dansk indfødsret, selv om det er helt og aldeles unødvendigt. De mennesker kan stadig opholde sig i Danmark, de kan stadig stå forrest ved det danske velfærdstagselvord og nyde godt af alt det, vi tildeler dem. Det kan de fortsætte med ubegrænset, så længe et flertal i Folketinget ønsker, at det skal være sådan. Den eneste forskel er, at de mennesker, der ikke har fået dansk indfødsret, ikke har stemmeret ved folketingsvalg, men derimod godt kan stemme ved kommunevalgene.

Og så er der en ting mere, hvor vi for alvor synes, at danskerne bliver taget ved næsen. Mange af de mennesker, vi i disse år tildeler dansk indfødsret, har den holdning, at vi danskere med kristen tro er hedninge, som de nærmest har pligt til at tage ved næsen. Det er jo sådan, at selv om de har et dansk rødbedefarvet pas i den ene lomme, går de op på deres hjemlands ambassade den dag, det passer dem, og får udstedt pas til hjemlandet en gang til, selv om Danmark har skrevet under på, at man ikke vil give folk dobbelt statsborgerskab. Vi ved positivt, at særlig tyrkerne slet ikke anerkender det system; for dem er det sådan, at er man født som tyrker, er man det for livstid og kan til enhver tid få udstedt et tyrkisk pas.

Vi er simpelt hen for dumme i denne sag, og Fremskridtspartiet håber, at et flertal i det mindste vil sætte en grænse for, hvor dumme vi skal være.

Søren Søndergaard (EL):

Hr. Kim Behnke brugte utallige gange udtrykket »vi danskere«, samtidig med at hr. Kim Behnke harcelerede over andre, som ganske vist var danske statsborgere, men alligevel ikke var danskere. Nu lyder navnet Behnke ikke særlig dansk i mine ører, men det kan vi måske komme tilbage til en anden gang.

Angående spørgsmålet om kvoteordninger vil jeg sige, at det lyder måske umiddelbart meget pænt, når der bliver sagt, at vi skal lave en kvoteordning for, hvor mange vi vil tage ind. Men jeg synes, man skal bemærke et par ting. Der skal bl.a. højst være tale om 1.000, og så er spørgsmålet jo, efter hvilke kriterier disse 1.000 skal udvælges. Jeg synes, det er interessant at læse bemærkningerne til forslaget, for her får man afsløret, hvilken tankeverden forslagsstillerne befinder sig i. Jeg vil tillade mig at citere:

»Ofteftest bør statsborgerskab først tildeles, når en tilflytter og dennes familie i meget lang tid, måske i en eller flere generationer, har levet her i landet og føler sig så dybt indlevet i det danske samfund, at dansk statsborgerskab opleves som en helt naturlig konsekvens.«

De højst 1.000, der skal udvælges, er altså folk, hvis familie har levet her i flere generationer, og hvad skal der ske i disse flere generationer, hvor de bidrager til det danske samfund – det er jo kun den slags folk, der skal have lov til at komme ind, det fremgår også af forslaget – arbejder i Danmark og betaler skat i Danmark? Jo, gennem alle disse generationer skal de selvfølgelig ikke have nogen stemmeret, hverken til nationale eller lokale valg. Jeg synes, det er et meget interessant forslag.

Man kan sige, det lyder rabiat, men det er det overhovedet ikke i forhold til det, Fremskridtspartiet i virkeligheden ønsker. Man skal lægge mærke til, at der står i bemærkningerne, at nærværende beslutningsforslag er et første, forsigtigt skridt. De højst 1.000, hvis familie har boet her i flere generationer, kan måske hen ad vejen blive til højst 100, hvis familie har boet her i årtusinder, og det er klart, at med den logik kan man selvfølgelig få bragt antallet gevaldigt ned.

Selv om man skulle overveje at stemme for forslaget, er der alligevel en ting, der undrer én rent logisk – nu overvejer jeg ikke at stemme for forslaget, men alligevel: Hvorfor vil man have kvoter, når man samtidig opstiller nogle meget præcise krav til dem, man vil have ind? Det virker da mærkeligt. Hvis man opstiller nogle meget præcise krav til dem, man vil have ind, og siger, at de folk kan vi bruge, og dem vil vi gerne have, hvorfor lukker man dem så ikke ind alle sammen, hvad enten der er tale om 700 eller 1.500? Hvorfor vil man samtidig have kvoter, medmindre logikken er, at selv for de folk, man vil have ind, skal der fastsættes kvoter?

Tankegangen bag dette forslag og de forslag, vi skal behandle senere, er måske også interessant. Der står i bemærkningerne, at vi skal forhindre, at Danmark udvikler sig til et multietnisk, multireligiøst og multikulturelt samfund. Jeg synes, det er en utrolig interessant tankegang. Vi nærmer os år 2000 og har transportmidler, der forbinder verdensdelene tæt, så alle kan flytte fra det ene område til det andet i løbet af få timer, og alligevel har man den tankegang, at man kan isolere Danmark på den måde.

Det er også interessant at se, at dem, man vil have ind, udelukkende er dem, der kan bidrage